

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Aneta Milczek

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Pyszczak

przy udziale Prokuratora Ewy Pizun, Jarosława Rosolka

po rozpoznaniu dnia 16.02.2017r., 03.04.2017r., 01.06.2017r., 20.06.2017r., 07.08.2017r., 26.10.2017r., 27.11.2017r.

sprawy **M. N. (1)**, córki J. i K. z domu K., urodzonej (...) w K.

oskarżonej o to że:

I. w dniu 20 czerwca 2008 roku w K. jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekraczając swoje uprawnienia poświadczyla nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 20 czerwca 2008 roku w sprawie III (...) 126/08 co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, iż poleciła w protokole rozprawy przerobić datę ogłoszenia orzeczenia z dnia 20 czerwca 2008 roku na dzień 26 czerwca 2008 roku, a następnie taki dokument podpisała w sytuacji gdy w obecności osób będących na sali rozpraw wydała postanowienie o odroczeniu ogłoszenia postanowienia do dnia 20 czerwca 2008 roku, czym działała na szkodę interesu [publicznego i prywatnego M. B. tj. o czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w dniu 30 czerwca 2008 roku w K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez to, że poleciła sporządzenie:

- protokołu z ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 126/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia,
- protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 37/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu orzeczenia,
- protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 110/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia w tym dniu nie odbyło się i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszeniu orzeczenia,

-poleciła sporządzić postanowienie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej w sprawie III (...) 37/08 z datą 27 czerwca 2008 roku mimo, iż postanowienie w tym dniu nie zostało ogłoszone,

po czym wyżej opisane dokumenty podpisała, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B., A. K. (1) obecnie K., J. K., P. C. oraz A. S. tj. o czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art.271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12k.k.

I. oskarżoną **M. N. (1)** uznaje za winną dokonania zarzucanych jej czynów wyczerpujących w pkt I dyspozycję czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., w pkt II czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12k.k., przy czym ustala, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) wykonanie tak orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej dziennej stawki grzywny na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

IV. na podstawie art. 41 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowisk związanych z pełnieniem funkcji publicznych na okres 5 (pięciu) lat;

V. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1180 (tysiąc sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz 2000 (dwa tysiące) złotych tytułem zwrotu wydatków w części w pozostałym z zakresie zwalnia ją od ich zapłaty.

Sygn. akt II K 704/12

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Zamościu oskarżył M. N. (1) o to, że :

I. w dniu 20 czerwca 2008 roku w K. jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekraczając swoje uprawnienia poświadczyla nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 20 czerwca 2008 roku w sprawie III (...) 126/08 co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, iż poleciła w protokole rozprawy przerobić datę ogłoszenia orzeczenia z dnia 20 czerwca 2008 roku na dzień 26 czerwca 2008 roku, a następnie taki dokument podpisała w sytuacji gdy w obecności osób będących na sali rozpraw wydała postanowienie o odroczeniu ogłoszenia postanowienia do dnia 20 czerwca 2008 roku, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B. tj. o czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w dniu 30 czerwca 2008 roku w K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez to, że poleciła sporządzenie:

- protokołu z ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 126/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia,
- protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 37/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu orzeczenia,
- protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 110/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia w tym dniu nie odbyło się i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszeniu orzeczenia,

-poleciła sporządzić postanowienie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej w sprawie III (...) 37/08 z datą 27 czerwca 2008 roku mimo, iż postanowienie w tym dniu nie zostało ogłoszone,

po czym wyżej opisane dokumenty podpisała, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B., A. K. (1) obecnie K., J. K., P. C. oraz A. S. tj. o czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art.27I§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12k.k.

Sąd Rejonowy w Puławach rozpoznając sprawę oskarżonej m. N. (1)ustalił następujący stan faktyczny.

M. N. (1) pełniła służbę sędziego Sądu Rejonowego w K.. W dniu 20 czerwca 2008r. orzekła w III Wydziale R.. Na wokandzie wyznaczonej na ten dzień były sprawy o sygnaturach: III (...) z powództwa A. K. (1) przeciwko J. K. o podwyższenie alimentów, III (...) 37/08 z wniosku P. C. z udziałem A. S. o ustalenie miejsca pobytu dziecka oraz III (...) 126/08 z wniosku M. B. o zezwolenie na dokonanie czynności w imieniu małoletniej. M. N. (1) przekroczyła swoje uprawnienia gdyż poświadczyla nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 20 czerwca 2008 roku w sprawie III (...)126/08 co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, iż poleciła protokolantce A. B.w protokole rozprawy przerobić datę ogłoszenia orzeczenia z dnia 20 czerwca 2008 roku na dzień 26 czerwca 2008 roku, a następnie taki dokument podpisała w sytuacji gdy w obecności osób będących na sali rozpraw wydała postanowienie o odroczeniu ogłoszenia postanowienia do dnia 20 czerwca 2008 roku, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B.. W dniu 26 czerwca 2008r. M. N. (1) po godzinie 11.00 opuściła budynek Sądu i tego dnia do pracy nie wróciła pomimo, że miała ogłosić orzeczenia w sprawach III (...)126/08 , III (...) 37/08 oraz III (...) 110/08. W dniu 30 czerwca 2008 roku w K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. M. N. (1) również przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez to, że poleciła sporządzenie protokolantce A. B.: protokołu z ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 126/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 37/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 110/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia w tym dniu nie odbyło się i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszeniu orzeczenia. Sędzia M. N. (1)poleciła sporządzić W. B. obecnie Ś. postanowienie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej w sprawie III (...) 37/08 z datą 27 czerwca 2008 roku mimo, iż postanowienie w tym dniu nie zostało ogłoszone. Następnie M. N. (1) wyżej opisane dokumenty podpisała, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B., A. K. (1) obecnie K., J. K., P. C. oraz A. S..

Zaprezentowany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci: zeznań świadków : P. C. k. 880v-882,19-23,28,423-423v, oraz 38-40 ,101 załącznik nr 4; K. C. k. 879v-88-,24-26; E. F. k. 882-883, 38-41, oraz k. 45-46 załącznik nr 4; S. M. k. 883-885, 42-48,418-420 oraz k. 5, 43v,84 -87 załącznik nr 4 ; A. B. k. 895v-899v, 135-142,171-175,422 oraz k. 6-7, 15-16,29-31,100-100 v załącznik nr 4 ; B. L. k. 900v-901v, 49-53,414v-415 oraz k. 32-33, 44-44v,94v-95 załącznik nr 4; W. Ś. k. 902-903v, 102-106,421v oraz k. 13-14, 34-35 załącznik nr 4; L. M. k. 925v-926, 56-58 oraz k. 36-37 załącznik 4; dowodów z dokumentów w postaci: protokółów oględzin akt k. 3-4, 5-7, 8-10, 11-16 ;informacji dotyczącej godzin pracy P. C. k. 59; kserokopii wokandy z dnia 26 czerwca 2008 roku k.61; kserokopii wokandy z dnia 20 czerwca 2008 roku k. 62-64; protokołu zatrzymania rzeczy k. ; opinii biegłych z zakresu informatyki k. 143-166, 186-188- k. 251-275, 287-349;informacji z (...) Oddział w Z. Rejonowy Zakład (...) w K. 205;informacji z PUP w K.k. 208-209; informacji z Sądu Rejonowego w K. odnośnie terminów urlopów wypoczynkowych oskarżonej w 2008 roku k. 222; kserokopii wokandy z dnia 27 czerwca 2008 roku k. 351;uchwały Sądu Apelacyjnego Sądu Dyscyplinarnego w L. k. 457-460; dokumentów znajdujących się w załącznikach nr 1,2,3,4;).

Oskarżona M. N. (1) w toku śledztwa nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów mu czynu i wyjaśniła, iż naprawę nic nie wie w sprawie, gdy zobaczyła poprawki zrobione długopisem to złapała się za głowę. Teraz są przecież komputery. Tam są przez kilka miesięcy przechowywane protokoły i postanowienia. Było dla niej szokime, gdy dowiedziała się, że pani B. jest chora na schizofrenię. Przed Sądem w L. sama powiedziała, iż bez jej wiedzy mogła dokonać poprawek. Dlaczego przez tyle lat sądenia nic się nie zdarzyło tylko dopiero jak była w Sądzie Rodzinnym (k. 466-468).

Podczas kolejnego przesłuchania w toku śledztwa również nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i wyjaśniła, iż w dniu 20 czerwca 2008r. sądziła w Wydziale Cywilnym bądź Rodzinnym. W środy sądziła w Wydziale Cywilnym a w piątki w Rodzinnym. Nie mogło być takiej sytuacji, iż odroczenie z 20 na 20, na ten sam dzień. Mogło być powiedziane, iż orzeczenie będzie tego samego dnia za kilka godzin. Nikomu nie kazała i nikogo nie prosiła o poprawianie czegośkolwiek. W dzisiejszej dobie komputerów, nie poprawia się długopisem, tylko ponownie wchodzi się do komputera i nanosi poprawki. Nie wygląda to estetycznie. Wydanie orzeczenia w sprawie M. B. odroczyła na dzień 26 czerwca 2008r. Nie wie dlaczego w protokole rozprawy poprawiono datę z 20 na 26 czerwca. Nie wie kto to poprawił i w jakich okolicznościach. Nikt z nią tej poprawki nie uzgadniał. Nie wie jaki był sens odraczać sprawę F. – B. na 20 a dwie pozostałe na 26 czerwca. Jeśliby odraczała to wszystkie. Zazwyczaj tak jest, iż wszystkie sprawy odracza na dany termin. Zdarzało się, iż orzeczenia wydawała tego samego dnia kilka godzin później, ale nie wydawała formalnie postanowienia o odroczeniu. Wokanda z karty 61, jest wokandą, na której rozpisane są sprawy do rozpoznania a nie sprawy, co do których miało być odroczone ogłoszenie orzeczenia. Nie wie gdzie są pozostałe sprawy z tej wokandy, które miały być rozpoznane 20 czerwca 2008r. Skoro wszystkie sprawy zostały wyznaczone na godzinę 12.00 to znaczy, że wszystkie te osoby były obecne podczas ogłaszania decyzji o odroczeniu postanowienia na 26 czerwca 2008r. Jeżeli chodzi o zarzut I, jeśli nawet uznać, iż jest on prawdziwy to trudno uznać, iż była jakaś szkoda dla pani M. B., przecież jej adwokat był poinformowany o odroczeniu ogłoszenia. Nigdy w życiu nie poświadczyla nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne. Nigdy nikomu nie polecała poświadczania nieprawdy w dokumentach, nie zlecała poprawek. W dniu 26 czerwca 2008r. była w sądzie, pracowała, tylko trochę później przyszła, gdyż miała jechać do L. do lekarza, ale się rozmyśliła. Miała wylew lewej ręki, samo jej przeszło. Zajęła się sprawami, które miały być ogłaszane tego dnia. W dniu 27 czerwca 2008r. pani B. nie było w pracy, więc nie mogła jej nic polecić. Po ogłoszeniu orzeczeń mogła wyjść do apteki, mogła też do niej wyjść przed ogłoszeniem orzeczeń. Prezes Sądu nie mógł widzieć, iż do pracy nie powróciła tego dnia. Nie zaprzecza, iż kierowniczką sekretariatu mogła powiedzieć prezesowi, że wyszła. Gdy wychodziła z Sądu mówiła o tym, kierownicze lub ochroniarzowi. Jeżeli chodzi o C. , to nie ogłosiła orzeczenia, bo nie było prądu, to znaczy ogłosiła je później. W sądzie wówczas nie było druków, to co miała pisać na zwykłym papierze. Gdy włączono prąd, to była w Sądzie ale C. już nie było. Wówczas napisała postanowienie merytoryczne, czy o dalszym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia. Nie wiedzieli, przez jaki czas nie będzie prądu, dlatego nie mogli poinformować C., aby czekał. Nie wie co sekretarki mówiły C.. Gdy nie było prądu, to wyszła za swoimi sprawami. Zdaje się, iż któraś z pracownic poinformowała C., że nie ma prądu (k. 472-476).

Na rozprawie oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień, potwierdziła uprzednio złożone wyjaśnienia (k. 858v-859).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonej M. N. (1), która zaprzeczyła, iż w dniu 20 czerwca 2008 roku w K. jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia i poświadczyla nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 20 czerwca 2008 roku w sprawie III (...) 126/08 co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, iż poleciła w protokole rozprawy przerobić datę ogłoszenia orzeczenia z dnia 20 czerwca 2008 roku na dzień 26 czerwca 2008 roku, a następnie taki dokument podpisała w sytuacji gdy w obecności osób będących na sali rozpraw wydała postanowienie o odroczeniu ogłoszenia postanowienia do dnia 20 czerwca 2008 roku, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B. a nadto, że w dniu 30 czerwca 2008 roku w działając w krótkich odstępach czasu,

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru również jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez to, że poleciła sporządzenie: protokołu z ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 126/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 37/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 110/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia w tym dniu nie odbyło się i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszeniu orzeczenia, poleciła sporządzić postanowienie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej w sprawie III (...) 37/08 z datą 27 czerwca 2008 roku mimo, iż postanowienie w tym dniu nie zostało ogłoszone, po czym wyżej opisane dokumenty podpisała, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B., A. K. (1) obecnie K., J. K., P. C. oraz A. S. gdyż są wykrętne, nieprzekonujące a przede wszystkim przeczą temu zeznania świadków P. C. k. 880v-882,19-23,28,423-423v, oraz 38-40 ,101 załącznik nr 4; K. C. k. 879v-88-,24-26; E. F. k. 882-883, 38-41, oraz k. 45-46 załącznik nr 4; S. M. k. 883-885, 42-48,418-420 oraz k. 5, 43v,84 -87 załącznik nr 4 ; A. B. k. 895v-899v, 135-142,171-175,422 oraz k. 6-7, 15-16,29-31,100-100 v załącznik nr 4 ; B. L. k. 900v-901v, 49-53,414v-415 oraz k. 32-33, 44-44v,94v-95 załącznik nr 4; W. Ś. k. 902-903v, 102-106,421v oraz k. 13-14, 34-35 załącznik nr 4; L. M. k. 925v-926, 56-58 oraz k. 36-37 załącznik nr 4 a także dowody z dokumentów w postaci protokółów oględzin akt k. 3-4, 5-7, 8-10, 11-16 ;informacji dotycząca godzin pracy P. C. k. 59; kserokopii wokandy z dnia 26 czerwca 2008 roku k.61; kserokopii wokandy z dnia 20 czerwca 2008 roku k. 62-64; protokołu zatrzymania rzeczy k. ; opinie biegłych z zakresu informatyki k. 143-166, 186-188,k. 251-275, 287-349;informacji z (...) Oddział w Z. Rejonowy Zakład (...) w K. 205;informacji z PUP w K. k. 208-209; informacji z Sądu Rejonowego w K. odnośnie terminów urlopów wypoczynkowych oskarżonej w 2008 roku k. 222; kserokopii wokandy z dnia 27 czerwca 2008 roku k. 351;uchwały Sądu Apelacyjnego Sądu Dyscyplinarnego w L. k. 457-460; dokumentów znajdujących się w załącznikach nr 1,2,3,4.

Potwierdzenie powyższych okoliczności znajdujemy w dowodach z dokumentów tj. w tym przede wszystkim w opiniach biegłych z zakresu informatyki (k. 143-166,186-188, 251-275, 287-349). Z opinii biegłych z zakresu informatyki bezsprzecznie wynika wnioszek, iż postanowienie z datą 26 czerwca 2008r. w sprawie III (...) 37/08 w przedmiocie odroczenia ogłoszenia orzeczenia do dnia 27 czerwca 2008r., postanowienie z datą 27 czerwca 2008r. w sprawie III (...) 37/08 w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej , protokół ogłoszenia orzeczenia z datą 26 czerwca 2008r. w sprawie III (...) 126/08, postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia z datą na 26 czerwca 2008r. w sprawie III (...) 126/08 oraz protokół ogłoszenia orzeczenia z datą 26 czerwca 2008r. w sprawie III (...) 110/08 zostały sporządzone w dniu 30 czerwca 2008r. a nie jak to wynika z treści tych dokumentów.

Dokumenty te zostały ujawnione na dyskach twardych komputerów, na których pracowały A. B. oraz W. B., obecnie Ś.

Oceniając natomiast zeznania A. B. która była kilkakrotnie przesłuchiwana w toku prowadzonego postępowania stwierdzić należy, iż w zasadniczej części jej zeznania były kategoryczne, a mianowicie co do tego, iż to oskarżona poleciła jej w protokole rozprawy w sprawie III (...) 126/08 zmienić datę ogłoszenia orzeczenia z 20 na 26 czerwca 2008r. oraz, że rozprawy w sprawach III (...) 126/08, III(...)37/08 oraz III (...) 110/08 nie odbyły się, gdyż sędzia opuściła budynek Sądu przed godziną na którą były wyznaczone sprawy i już tego dnia do niego nie wróciła. Dodała także, iż informowała P. C., iż sędzi nie ma oraz, że o orzeczenia, które miały zapaść w dniu 26 czerwca 2008r. dopytywał kilka razy w sekretariacie L. M., który również był informowany o tym, iż sędzi nie ma.

Wprawdzie na rozprawie świadek zasłaniała się w wielu kwestiach niepamięcią, jednakże to nie może być podstawą do ich kwestionowania, gdyż upływ czasu od zdarzeń spowodował luki w pamięci, co jest zupełnie naturalne. Nie bez wpływu na treść zeznań świadka miała ilość przesłuchań w niniejszej sprawie a także fakt zdenerowania samym przesłuchaniem przed Sądem. W konsekwencji jednak, świadek potwierdziła uprzednio składane zeznania z których w sposób jednoznaczny wynikało sprawstwo oskarżonej w zakresie przypisanych jej w wyroku czynów pomimo, że zauważalna była w nich jednak tendencja do ochrony oskarżonej. Na rozprawie świadek stwierdziła, iż bała się, że może zaszkodzić sędzi.

Biegła po zapoznaniu się z aktami sprawy oraz w oparciu o rozmowę psychodiagnostyczną i udział w przesłuchaniu wydała opinie psychologiczne dotyczące świadka A. B. (k. 923-924).

Biegła w opinii stwierdziła, iż świadek nie jest osobą upośledzoną umysłową, o czym świadczy wykształcenie, dane z akt sprawy, kontakt ze świadkiem oraz obserwacja. Świadek ma prawidłową zdolność postrzegania, zapamiętywania oraz odtwarzania swoich postrzeżeń. Widoczne były u świadka pewne trudności z koncentracją spowodowane w dużej mierze napięciem psychicznym w sytuacji stresowej, czyli przesłuchaniem. Świadek to osoba funkcjonująca na poziomie normy rozwojowej, w momencie zachorowania nie traci swoich kompetencji intelektualnych. Mogą nastąpić osłabienia zdolności poznawczych, ale przeważnie było to w okresach nawrotu choroby, zaostrzenia jej objawów np. w formie objawów wytwórczych. W dniu przesłuchania nie wskazywała żadnych zachowań, które by o tym świadczyły. Także odległość czasowa pomiędzy zdarzeniami a przesłuchaniem ma znaczenie. Może to spowodować zmazanie śladów pamięciowych z tamtego okresu. Wielokrotne powtarcie o tym co się zdarzyło w przedmiotowej sprawie, podczas kolejnych przesłuchań mogło spowodować rekodowanie śladów pamięciowych dotyczących szczegółów i okoliczności zdarzeń. Zawartość pamięci jest stale i wielokrotnie modyfikowana (rekodowana) przez informacje docierające do jednostki później po zapamiętaniu zdarzeniu. W trakcie przesłuchania świadek odtwarzając ślady pamięciowe uruchamia swoje zasoby pamięciowe i poszukuje informacji, które pozostają w związku z tym pytaniem. Może już nie być zdolny do rozstrzygnięcia czy zapisane w pamięci informacje są wynikiem własnych bezpośrednich spostrzeżeń, czy też zostały włączone w zbiór danych o zdarzeniu na późniejszych etapach na skutek właśnie rekodowania. W związku z wielokrotnym omawianiem przedmiotowych zdarzeń mógł również wystąpić pamięciowy efekt dezinformacji – nieświadome włączanie w zasób raportów pamięciowych , które dotyczą zdarzenia informacji docierających do danej osoby z innych źródeł niż samo zdarzenie, nie nabytych wyłącznie wskutek zapoznawania się z tym zdarzeniem. Może zatem nastąpić trudność w odróżnieniu pierwotnych śladów pamięciowych od informacji zasugerowanych albo danych wplątanych we wspomnienia w późniejszych okresach. Funkcjonowanie społeczno - emocjonalne opiniowanej uwarunkowane jest chorobowo. U świadka silna jest komponenta lękowa i związana z tym chwiejność emocjonalna, co znalazło odzwierciedlenie zarówno w treści jak i w formie składanych przez ww. zeznań np. postawa wycofania, asekuracyjna. Zauważalna jest podwyższona sugestywność. Nie stwierdza się jednak podstaw do konfabulowania.

W opinii ustnej złożonej na rozprawie biegła w sposób wyczerpujący i przekonujący wyjaśniała wątpliwości co do stanu psychicznego świadka w dniu przesłuchania. Z opinii tej wynika, iż w czasie objętym aktem oskarżenia, świadek A. B. pracowała w sądzie a dane z akt sprawy nie uzasadniają podjęcia jakichkolwiek wątpliwości co do funkcjonowania świadka. Wywiązywała się z obowiązków, prowadziła normalneżycierodzinne i towarzyskie. Dopiero w 2010 roku po ostatnich przesłuchaniach czy

w międzyczasie zachorowała i była dwa i pół miesiąca była w szpitalu w 2010 roku, więc już po zarzucie. Co do kompetencji to nie wypowiadała się co do choroby psychicznej świadka tylko do kompetencji poznawczej osoby chorej na schizofrenię. W tym aspekcie podtrzymuje to co napisała, że A. B. nie jest upośledzona umysłowo i jej zdolności poznawcze pozostają normie. Od 25lat pracuje jako psycholog z osobami chorymi psychicznie i mam duże doświadczenie w tej dziedzinie. Brała już udział w przesłuchaniach osób, które cierpiały na choroby psychiczne. Ma pacjentów cierpiących na tą jednostkę chorobową, którzy pełnią normalne role życiowe. To jak dana osoba z chorobą psychiczną funkcjonuje w trakcie trwania tej choroby zależy w dużej mierze jaki był wyjściowy poziom funkcjonowania, czyli przed chorobą. U opiniowanej nie ma żadnych wątpliwości, ponieważ skończyła studia, potem studia podyplomowe, wypełniała obowiązki w czasie stażu w sądzie. Kontakt z panią podczas przesłuchania był w pełni

logiczny. Nie jest lekarzem, tylko psychologiem i psycholog kończąc studia ma uprawnienia do badania wszystkich osób nie ma znaczenia czy są chore psychicznie. Psychiatra nie ma uprawnień do badania testami pacjentów, to psycholog się tego uczy na studiach. Dlatego we wcześniejszych opiniach był obecny psycholog przy badaniach. Jeden jest od stwierdzenia choroby aktualnego stanu psychicznego osoby opiniowanej w aspekcie choroby psychicznej, a psycholog określa poziom poznawczy i poziom funkcjonowania społeczno – emocjonalnego. Jeśli chodzi o objawy zaostrzenia choroby to można je poznać po aktualnym funkcjonowaniu osoby, czy ma objawy wytwórcze, urojenia. Jakże były przyczyny to trzeba pytać osób, które wtedy towarzyszyły opiniowanej. Przyczyną może być samoistny nawrót choroby, stres, nawet stan zdrowia fizycznego, a w szczególności, kiedy przestaje przyjmować leki i tak było w 2010 roku, kiedy był wywiad od matki opiniowanej, że przestała przyjmować leki. Chorzy w czasie kiedy biorą leki czują się lepiej i myślą, że wyzdrowieli, przestają przyjmować leki, a wtedy wraca choroba. Nie da się w sposób kategoryczny określić, że w czasie objętym aktem oskarżenia świadek nie miała zaostrzonych objawów, bo tak naprawdę to nigdy się tego nie da określić kategorycznie. Jeśli są typowe objawy choroby to nie ma problemów, ale sami psychiatry mają różne podejścia. Sądząc po danych z akt sprawy świadek funkcjonowała dobrze, nie ma podstaw, żeby stwierdzić, że był nawrót choroby w okresie objętym zarzutem. Są różne trendy u lekarzy, jeden rozpoznaje chorobę afektywną dwubiegunową, a inny schizofrenię. Nawet opiniowana miała na początku inne rozpoznanie. Często jest tak, że z choroby afektywnej dwubiegunowej jest przejście do schizofrenii, ale nie dałoby się przeoczyć objawów charakterystycznych dla schizofrenii. W treści przesłuchań innych osób, które z nią pracowały nie było żadnej wzmianki, że A. B. zachowywała się w sposób dziwny, odbiegający od normy. Dziwny sposób zachowania to pierwszy element, który wskazuje, że może nastąpić nawrót choroby (k. 941v-942).

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte w opiniach (pisemnej i ustnej) biegłej psycholog z uwagi na ich fachowość oraz rzetelność.

Odnosząc się do wniosków zawartych w opinii stwierdzić należy, iż nie dyskredytują one w żaden sposób zeznań A. B., które w w zakresie w jakim wskazują na sprawstwo oskarżonej w zakresie czynu pierwszego i drugiego były kategoryczne. Wynika z nich w sposób nie budzący wątpliwości, iż na polecenie oskarżonej przerobiła datę w protokole w sprawie III (...) 126/08 a nadto, iż w dniu 26 czerwca 2008r. sędzi nie było, ponieważ wyszła z Sądu i do niego nie wróciła, nie ogłaszając orzeczeń we wszystkich trzech sprawach.

Podobne wnioski wynikają z opinii biegłej psycholog i psychiatry biorących (k. 228-229, 223-224, 407) udział w przesłuchaniu świadka A. B. w toku śledztwa. Sąd te opinie i wynikające z niej wnioski w pełni podziela uznając je za wiarygodne. Ponadto co istotne w pełni korespondują one z opiniami oraz wnioskami z nich wynikającymi a wydanymi przez biegłą biorącą udział w przesłuchaniu A. B. w toku postępowania przed Sądem.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka P. C. (k. 880v-882,19-23,28,423-423v, oraz 38-40 ,101 załącznik nr 4), który zeznał na okoliczności dotyczące sprawy o ustalenie miejsca pobytu dziecka i rozprawy w sądzie w dniu 26 czerwca 2008r. Oczekiwał około dwóch godzin na ogłoszenie orzeczenia, którego nie było. Dodał, iż został poinformowany przez pracownika sekretariatu, iż sędzia wyszła.

Zeznania te były rzeczowe i logiczne a ponadto korespondowały z innymi dowodami m.in. zeznaniami świadków A. B., czy też opiniami biegłych z zakresu informatyki, dlatego też nie ma podstaw do ich kwestionowania.

Także zeznania świadka K. C. (k. 879v-88-,24-26) Sąd uznał za wiarygodne. Świadek zeznała na okoliczności o których miała wiedzę od syna P. C. na temat sprawy. Dlatego nie ma podstaw do ich podważania, gdyż były rzeczowe i logiczne.

Świadek E. B. (k. 882-883, 38-41, oraz k. 45-46 załącznik nr 4) zeznała na okoliczności dotyczące sprawy III (...) 126/08. Podała, iż orzeczenie w sprawie zezwolenia na dokonanie czynności w imieniu małoletniej zostanie ogłoszone w dniu 20 czerwca 2008 roku za kilka godzin, o czym została poinformowana przez sędziego na rozprawie. Sąd te zeznania ocenił jako wiarygodne, gdyż były rzeczowe i logiczne a ponadto korespondowały z zeznaniami A. B.. Świadek nie miała podstaw aby fakty przedstawiać z niekorzyścią dla oskarżonej pomimo, iż sprawa jej dotyczyła.

Potwierdzenie powyższych okoliczności znajdujemy w zeznaniach L. M. (k. 925v-926, 56-58 oraz k. 36-37 załącznik 4) pełnomocnika E. F. - B. w sprawie III (...) 126/08 , z których wynika, iż brał udział w rozprawie wyznaczonej na dzień 20 czerwca 2008r. a orzeczenie miało być wydane tego dnia. W kalendarzu nie ma zaznaczone, iż orzeczenie w tej sprawie miało być ogłoszone w dniu 26 czerwca 2008r. Z uwagi na to, iż zeznania tego świadka w pełni korespondowały także z zeznaniami A. B. to nie ma podstaw do ich kwestionowania.

Prawdziwe są także zeznania świadka S. M. (k. 883-885, 42-48,418-420 oraz k. 5, 43v,84 -87 załącznik nr 4) z których wynika, iż sędzia M. N. (1)w dniu 26 czerwca 2008r. przed ogłoszeniem orzeczeń opuściła budynek Sądu i do niego nie powróciła, co potwierdził sporządzeniem notatki. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka B. L. (k. 900v-901v, 49-53,414v-415 oraz k. 32-33, 44-44v,94v-95 załącznik nr 4), w których znajdujemy potwierdzenie okoliczności o których zeznawał ówczesny prezes Sądu Rejonowego w K. S. M.. Ze względu, iż zeznania ww. świadków w pełni ze sobą korespondowały a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym to brak jest podstaw do ich odrzucenia.

Również zeznania W. Ś. (k. 902-903v, 102-106,421v oraz k. 13-14, 34-35 załącznik nr 4) były wiarygodne, gdyż w pełni korelowały z opiniami z zakresu informatyki. Zeznania te dotyczyły sporządzenia z datą 27 czerwca 2008r. postanowienia w sprawie III (...) 37/08 na polecenie oskarżonej, pomimo, iż zostało sporządzone i podpisane przez oskarżoną w dniu 30 czerwca 2008r.

Przy ocenie zeznań ww. świadków Sąd miał na względzie znaczny upływ czasu od zdarzeń, będących przedmiotem rozpoznania przez Sąd, co nie pozostało bez wpływu na treść ich zeznań. Przy czym, Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania z tego powodu, nie znajdując u świadków podstaw do konfabulowania, czy też fałszywego oskarżania oskarżonej.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków :M. K. (1) (k. 35-37),A. C. (k. 54-55),M. K. (2) (k. 83-85),B. S. (k. 99-100),J. S. (1) (k. 114-115), Z. M. (k. 122-123),A. K. (2) (k. 216-218),B. G. (k. 357-361),M. P. (k. 362-364),J. S. (2) (k. 375-379),K. J. (k. 382-383),W. D. (k. 384-385), jednakże nie poszerzają znacząco materiału dowodowego, gdyż zeznawali odnośnie okoliczności, którym oskarżona nie zaprzeczała.

Sąd nie miał również zastrzeżeń do dowodów w postaci dokumentów, w tym opinii biegłych lekarzy, także psychiatrów których nie kwestionowały także strony bowiem pochodzą od osób kompetentnych, raelizujących przy ich sporządzaniu swoje obowiązki służbowe.

Końcowo Sąd odniesie się do dowodów z opinii biegłych za zakresu informatyki które należy podzielić w całości jako, że są one pełne, logiczne i wewnątrznie bezsprzeczne zaś ich wnioski jednoznaczne (k. 143-166, 186-188,251-275,287-349).

Mając powyższe na względzie w żaden sposób nie może zmienić poczynionych ustaleń informacja z (...) Oddział w Z. Rejonowy Zakład (...) w K. (k.205), o przerwie w dostawie prądu w dniu 26 czerwca 2008r. do Sadu Rejonowego w K..

Sąd zważył, co następuje.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie sprawstwa oskarżonej M. N. (1) w zakresie zarzucanych jej czynów za udowodnione.

Nie budzi również wątpliwości, iż są to czyny przez nią zawinione.

M. N. (1) jest osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w niniejszej sprawie nie występują żadne przewidziane prawem okoliczności, które uniemożliwiłyby przypisanie oskarżonej winy.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają zaś przedstawić jej zarzut, że znajdując się w normalnej sytuacji motywacyjnej i mając pełną swobodę zachowania się zgodnie

z normami prawa karnego, normy te naruszyła wypełniając znamiona zarzucanych jej przestępstw.

Twierdzeniom oskarżonej zaprzeczającej popełnieniu czynów Sąd przeciwstawił zeznania A. B. i innych świadków oraz dowody z dokumentów, w tym opinie biegłych z zakresu informatyki świadczące na niekorzyść oskarżonej. Jest oczywistym, że nie chodzi tu o przewagę ilościową dowodów niekorzystnych dla oskarżonej ale ich walory dowodowe.

Sąd nie ma wątpliwości, iż zarzucane oskarżonej przestępne zachowania zaistniały mimo zdecydowanych i konsekwentnych aczkolwiek niewiarygodnych zaprzeczeń oskarżonej.

Zgodnie z przepisem art. 231 § 1 k.k. funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Głównym dobrem chronionym jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji, których przedstawicielem jest funkcjonariusz publiczny, dobrem obocznym zaś – jakiegokolwiek dobro prawne, bez względu na to, czy należy ono do sfery prywatnej, czy publicznej (O. Górniok, w: Wąsek, Kodeks karny, t. II, 2005, s. 87; zob także wyr. SN z 27.10.2014 r., WA 23/14, Legalis).

Podmiot przestępstwa. Podmiotem przestępstwa może być jedynie funkcjonariusz publiczny, tj. osoba wymieniona w katalogu art. 115 § 13 k.k. . Czynność sprawcza, mimo że określona została jako działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, może polegać na działaniu (przekroczenie uprawnień) lub zaniechaniu (niedopełnienie obowiązków). Dla zrekonstruowania szczegółowego zakresu normy prawnokarnej niezbędne będzie sięgnięcie do przepisów określających zakres uprawnień i obowiązków funkcjonariusza publicznego wynikających z zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, na co składają się nie tylko przepisy ustaw i rozporządzeń wykonawczych, lecz także regulaminów czy statutów (zob. Marek, Kodeks karny, 2010, s. 512). Przekroczenie uprawnień oznacza przede wszystkim podjęcie czynności wykraczającej poza zakres kompetencji, czynności bez podstawy faktycznej lub prawnej (niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności – zob. wyr. SA w Rzeszowie z 5.9.2002 r., II AKa 74/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 93). Zarzut niedopełnienia obowiązków można postawić funkcjonariuszowi publicznemu w wypadku zaniechania ich wykonania albo nienależytego wykonania, sprzecznego z istotą lub charakterem obowiązku. Źródłem obowiązku jest przede wszystkim przepis prawa, lecz także pragmatyka służbowa. Warunkiem odpowiedzialności karnej jest działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Jeżeli doszło do przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego, ale nie prowadziło ono do powstania szkody, zachowanie takie może być jedynie podstawą odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej (zob. post. SN z 25.2.2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, Nr 5–6, poz. 53). Przez szkodę należy rozumieć zarówno szkodę materialną, jak i niematerialną, w tym krzywdę moralną, co się wiąże z różnym charakterem dóbr, którym może zagrażać omawiane przestępstwo (zob. uchw. SN z 29.1.2004 r., I KZP 38/03, OSNKW 2004, Nr 2, poz. 14). Przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków w typie podstawowym jest przestępstwem z winy umyślnej, które można popełnić w obydwu postaciach zamiaru.

W art. 271 k.k. przewidziane jest przestępstwo fałszu intelektualnego dokumentu, zwane również fałszem intelektualnym bezpośrednim, w typie podstawowym (§ 1), kwalifikowanym (§ 3) oraz w wypadku mniejszej wagi (§ 2). W art. 271 k.k. ochronie podlega prawdziwość treści dokumentu, czyli jej zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, a w konsekwencji – znaczenie dowodowe dokumentu (J. Piórkowska-Flieger, Fałsz, s. 326–327), oraz "pewność obrotu oparta na publicznym zaufaniu do dokumentów i domniemaniu prawdziwości pism mających taki charakter" (wyr. SN z 21.10.2010 r., III KK 309/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 2031; podobnie wyrok SA w Białymstoku z 2.6.2015 r., II AKa 80/15, Legalis). Zakres dokumentów objętych ochroną pod względem zgodności z prawdą jest węższy niż chronionych w zakresie autentyczności.. Fałsz intelektualny dokumentu jest przestępstwem indywidualnym właściwym (post. SN z 15.4.1999 r., I KZP 5/99, Prok. i Pr. – wkł. 1999, Nr 6, poz. 7). Pierwszą grupę jego podmiotów stanowią funkcjonariusze publiczni, czyli osoby wymienione w art. 115 § 13 KK (zob. uwagi do art. 115 § 13). Druga grupa obejmuje osoby, które nie są funkcjonariuszami publicznymi, ale mogą być uprawnione do wystawienia dokumentu z mocy szczególnej podstawy prawnej (uchw. SN z 30.6.2004 r., I KZP 12/04, OSNKW 2004, Nr 6, poz. 59; wyr.

SN z 18.4.2013 r., II KK 97/13, Prok. i Pr. – wkł. 2013, Nr 7–8, poz. 5). Istotą czynności sprawczej polegającej na poświadczeniu (nieprawdy) jest potwierdzenie okoliczności, która już wcześniej zaistniała (O. Górniok, w: Górniok, Hoc, Przyjemski, Kodeks karny, t. III, s. 333; R. Zawłocki, w: Wąsek, Zawłocki (red.), Kodeks karny, t. II, 2010, s. 799), przy czym uznaje się, że poświadczenie musi dotyczyć cudzej sprawy, nie zaś własnej (wyr. SN z 25.10.2001 r., III KKN 76/99, OSNKW 2002, Nr 1–2, poz. 8; wyr. SA w Katowicach z 25.2.2015 r., II AKa 457/14, Prok. i Pr. – wkł. 2015, Nr 12, poz. 20). Komentowany przepis ma zastosowanie tylko do takich poświadczeń, które podlegają weryfikacji w kategoriach prawda – fałsz. Znaczenie prawne okoliczności będącej przedmiotem poświadczenia uwarunkowane jest możliwością spowodowania skutków z mocy przepisów jakiegokolwiek dziedziny prawa, obowiązujących w czasie poświadczenia (J. Piórkowska-Flieger , Fałsz, s. 330–331; wyr. SA w Katowicach z 18.4.2013 r., II AKa 31/13, Legalis). Zgodnie z art. 115 § 14 k.k. wymóg ten jest jednak zarazem cechą każdego dokumentu. Zamieszczenie go w art. 271 k.k. należałoby więc rozumieć jako ograniczenie odpowiedzialności do poświadczenia tylko takich okoliczności, które są istotne dla uznania danego przedmiotu za dokument w czasie jego wystawienia. Przedmiotem wykonawczym czynu z art. 271 k.k. jest autentyczny dokument (wyr. SA w Katowicach z 25.1.2016 r., II AKa 402/15, niepubl.). Pojęcie to ma jednak węższy zakres niż w art. 115 § 14 k.k. toteż i ochrona zgodności z prawdą nie dotyczy każdego dokumentu. W orzecznictwie przyjmuje się, że "dokument, o którym mowa w art. 271 § 1 k.k., musi nie tylko odpowiadać cechom wymienionym w art. 115 § 14 k.k., lecz ponadto musi być wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę do tego uprawnioną i zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości. Do takich dokumentów należą przede wszystkim dokumenty urzędowe w znaczeniu nadanym temu pojęciu przez art. 244 k.p.c. i art. 76 k.p.a., a ponadto inne dokumenty, którym moc dowodową nadają inne przepisy" (wyr. SN z 20.4.2005 r., III KK 206/04, Prok. i Pr. – wkł. 2005, Nr 12, poz. 4). Przepis z art. 271 § 1 k.k. może być popełniony tylko umyślnie, w obydwu postaciach zamiaru.

Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, iż oskarżona jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia gdyż poświadczyła nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 20 czerwca 2008 roku w sprawie III (...) 126/08 co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, iż poleciła w protokole rozprawy przerobić datę ogłoszenia orzeczenia z dnia 20 czerwca 2008 roku na dzień 26 czerwca 2008 roku, a następnie taki dokument podpisała w sytuacji gdy w obecności osób będących na sali rozpraw wydała postanowienie o odroczeniu ogłoszenia postanowienia do dnia 20 czerwca 2008 roku, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B. a ponadto w dniu 30 czerwca 2008 roku w działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny Sędzia Sądu Rejonowego w K. przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez to, że poleciła sporządzenie: protokołu z ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 126/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 37/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia nie odbyło się w tym dniu i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia, protokołu ogłoszenia orzeczenia oraz postanowienia o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie III (...) 110/08 datowanych na dzień 26 czerwca 2008 roku, w sytuacji gdy posiedzenie w przedmiocie ogłoszenia orzeczenia w tym dniu nie odbyło się i nie zostało wydane postanowienie o ponownym odroczeniu ogłoszenia orzeczenia, poleciła sporządzić postanowienie w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej w sprawie III (...) 37/08 z datą 27 czerwca 2008 roku mimo, iż postanowienie w tym dniu nie zostało ogłoszone, po czym wyżej opisane dokumenty podpisała, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. B., A. K. (1) obecnie K., J. K., P. C. oraz A. S. .

W związku z powyższym stwierdzić trzeba, iż oskarżona wypełniła swym zachowaniem znamiona czynów z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

O przyjęciu popełnienia przestępstw przez M. N. (1) zdecydowało naturalnie nie tylko stwierdzenie ziszczenia się w jej zachowaniu znamion czynów zabronionych ale także faktu ich zawinienia i społecznej szkodliwości ponad znikomy stopień.

Oskarżona w czasie popełnienia czynów była osobą dorosłą, w pełni poczytalną. W związku z tym powinna mieć w pełni ukształtowane przekonanie o potrzebie przestrzegania prawa, zważywszy na wykonywany zawód sędziego i konsekwencji jego naruszeń i powinna się zdyscyplinować a tymczasem dopuszczała się kolejno czynów zabronionych i to o charakterze umyślnym. Świadczy to o rażącym lekceważeniu przez nią prawa i wysokim stopniu winy a przede wszystkim co najstotniejsze uchybiła godności powierzonego jej urzędu. Czyny których się dopuściła oskarżona podważają zaufanie do sędziów i szkodzą całemu środowisku sędziowskiemu, od którego wymaga się nie tylko wysokoich kwalifikacji i kompetencji ale też i wysokiej moralności. Tymczasem oskarżona swoim zachowaniem wszystkie te normy w sposób nie budzący wątpliwości złamała, nie dochowując złożonemu ślubowaniu, przy objęciu urzędu. Swoim zachowaniem oskarżona naruszyła interes prywatny osób zainteresowanych rozstrzygnięciami w trzech przedmiotowych sprawach, gdyż nie informując stron o ogłoszeniu orzeczeń, mogła uniemożliwić zaskarżenie ich w ustawowym terminie, godziła także w interes publiczny a mianowicie w prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości.

O tym, że czyny są także w wysokim stopniu karygodne świadczą także działania z zamiarem umyślnym.

Konsekwencją uznania winy oskarżonej stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przestępstwa.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy jej wymiaru a zawarte w art. 3 k.k., art. 58 § 1 k.k. i art. 53 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonej za czyny z pkt I,II przyjmując, iż stanowią ciąg na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę roku pozbawienia wolności.

Wskazać należy, iż Sąd przez przeoczenie nie uprzedził stron o możliwości przyjęcia dyspozycji art. 91 § 1 k.k., co zapewne wynikało, z tego, iż było to bardzo oczywiste.

Zastosowanie dyspozycji art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) byłoby rozwiązaniem zdecydowanie mniej korzystnym dla oskarżonej przy wymiarze kary. Ponadto Sąd stosując dyspozycję art. 91 § 1 k.k. nie wymierzył kary w zwiększonym wymiarze, na co pozwala ww. przepis.

Sąd miał na uwadze, aby kara nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i nie przekracza stopnia winy.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Sąd uznał, iż w tym przypadku nie zachodzi potrzeba izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonej. Sąd wymierzając w/w karę brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem Sądu orzeczonej kara odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości i udowadnia oskarżonej nieefektywność popełnionych przestępstw.

Celem zwiększenia dolegliwości karnej oskarżonej, ze względu na wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w

liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej dziennej stawki grzywny na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Oskarżona jest sędzią w stanie spoczynku zatem jest w stanie uiścić karę grzywny w orzeczonej wysokości. Zdaniem Sądu kara w takim rozmiarze nie przekracza stopnia winy oskarżonej i stopnia społecznej szkodliwości czynów, które popełniła. Ponadto istnieje możliwość rozłożenia jej na raty.

W ocenie Sądu kary pozbawienia wolności i grzywny spełnią zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonej, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kary te mają za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako takie powinny kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy.

W przedmiotowej sprawie Sąd zastosował wobec oskarżonej przepisy ustawy -kodeks karny obowiązującej przed datą 1 lipca 2015r., gdyż jest ona względniejsza dla sprawcy (art. 4 § 1 k.k.).

I tak, Sąd wymierzył karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów.

Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Niewątpliwie oskarżona nadużyła przy popełnieniu przypisanych jej przestępstw stanowiska a nadto okazała, iż dalsze wykonywanie stanowisk związanych z pełnieniem funkcji publicznych zagraża dobrom chronionym prawem, dlatego na podstawie art. 41 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowisk związanych z pełnieniem funkcji publicznych na okres 5 (pięciu) lat. Celem orzeczenia ww. środka karnego jest ochrona społeczeństwa przed ponownym nadużyciem stanowiska oraz zgarożeniem dobr chronionych prawem. Ma on także na celu funkcję prewencyjną, adresowaną do osób ze środowiska sprawcy przestępstwa.

Oskarżona została obciążona kosztami sądowymi w części, zaś w pozostałym zakresie została zwolniona od ponoszenia kosztów procesu z uwagi sytuację osobistą , w części materialną - na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k.

Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1180 (tysiąc sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz 2000 (dwa tysiące) złotych tytułem zwrotu wydatków w części w pozostałym z zakresie zwalnia ją od ich zapłaty.

W związku z powyższym, Sąd Rejonowy w Puaławach orzekł, jak w wyroku.